

FOLK OG LAND

UAVHENGIG POLITISK PUBLIKASJON

Redaktører:

ODD MELBOM, ansvarlig
ALEXANDER LANGE

Nødvendig oppgjør

Det ser ut til at det blir nødvendig å si noe om vårt forhold til Tyskland, både det Tyskland som var og dagens. Med «vi» mener vi da de tidligere NS-folk.

Den nasjonale norske bevegelse NASJONAL SAMLING har dessverre lite eller intet å takke det offisielle Tyskland for, og det gjelder både for Det tredje rike og for Wirtschaftswunderets bete av Tyskland.

Da Norge ble trukket inn i verdenskrigen og besatt av Tyskland, forsøkte Quisling og hans nasjonale bevegelse å redde hva reddes kunne ved i tillit til tyske løfter å avfinne seg med situasjonen. Utviklingen under okkupasjonen og den hensynsløse politikk som Det tredje rike førte overfor Norge representert ved NASJONAL SAMLING viser bedre enn mange tykke bøker hvor lite slektskap det i virkeligheten var mellom den tyske nasjonalsosialisme, som hadde glemt sin ideologi i maktrusen, og Quislings norske Lappbevegelse, for å tale med Hewins. De tyske makthavere holdt ikke sine løfter, de forrædde Quisling og gjorde hans stilling umulig, og de drev det norske folk fra seg på samme måte som de gjorde det med de baltiske folk, ukrainerne og alle andre som kom inn under deres maktområde. Og når det gjelder NASJONAL SAMLING som satt med ansvaret for norsk fremtid, så røber vi vel ingen hemmelighet når vi her etter disse 20—25 års forløp slår fast at den årrelange kamp mot tysk uforstand og tysk innblanding, mot tyske løftebrudd og tysk forræderi etterhvert utløste en direkte fiendtlig innstilling til okkupantene innen nett opp våre rekker. For det er naturligvis så sant som det er sagt det minister Lunde innskjerpet sine medarbeidere at det var vi i NASJONAL SAMLING, som var den virkelige motstandsbevegelse.

Når det gjelder dagens Tyskland, har vi enda mere nedslående erfaringer vi i NASJONAL SAMLING. Ikke en gnist av anstendighet i nederlaget finner en hos dagens offisielle Tyskland, hvor alle kappes om å delta i seierherrenes propagandakor. De tyske aviser unnses seg ikke engang for å gjenta den britiske løggen om «forræderen Quisling», tiltross for at 7 000 av hans meningsfeller satte livet inn på tysk side i kampen mot bolsjevikene. Alle disse råtnete presseknektene som ikke har ære for to skilling, som bare er talerør for dem som har lemlestet og ødelagt deres tyske fedreland, de skriver rystet om «quislinger» som forråder fedrelandet. Sist var det DIE WELT i Essen som æreskjendet vår norske fører fra annen verdenskrig.

Skulle ikke tyskerne ha nok med sine egne «forrædere»? Vi påbegynner i dette nummer en artikkelserie hvori det blottlegges det groveste militære forræderi som vel noen sinne har funnet sted i verdenshistorien. Og det var ikke begått av noen Quisling, men av tyske generaler og høyere offiserer fra krigens første til siste dag. Disse berømmelige prøssiske offiserer og adelsmenn, som efter sigende tok slik avstand fra «forræderen Quisling», de leverte fienden løpende opplysninger fra den tyske overkommando raskere enn de rakk ut til de avdelinger som skulle utføre operasjonene! Og ikke nok med det, de leverte på bestilling alle opplysninger fienden ønsket om troppekonsentrasjoner og planer.

Kunne ikke disse dagens tyskere, de sørgelige efterfølgere av Det tredje rikets uforstandige politiske makthavere, finne seg en bedre betegnelse på forrædere enn den britiske løgn «quislinger»? Kunne de ikke finne det rett for føttene på seg ved å rote litt i historien til disse berømmelige tyske

Lysglimt i
MORGENBLADET

Skjønt det var 1. april det sto, er det vel neppe noen aprilspøk det MORGENBLADET skrev under tittelen «Hva nu Norge?»

Vi erklærer vår absolutte og ubetingede enighet når bladet skriver:

«Det ser ikke ut til at Storbritannia i nærmeste fremtid skal orientere seg inn i Europa. For Wilson står fremdeles Commonwealth og dets spesielle forhold til USA som hovedpilarer i engelsk politikk.

For Norge må dette innebære at vi overveier på ny vår sterke orientering mot England.

Det er ikke lenger uten videre sikkert at Englands vei også er vår.»

Det engelske valgføll har gjort det nødvendig for oss i høyere grad enn før å trekke opp vår egen utenrikspolitikk ut fra våre egne interesser og idéer.»

RETTELSE

I min artikkel «Vår nye Lagabøter» i FOLK OG LAND for 2. april, side 7, spalte 3, skal istedenfor «I strid med Grunlovens § 50 (forbud mot kollektiv straff)» stå: «I strid med Haagerkonvensjonen art. 50. Landkrigsreglementet (Se Norsk lovtidende 1910 side 501).»

Chr. W.

offiserer som så permanent og heroisk vakler om tyngtet av ære og anstendighet?

Det er hårde ord dette, men det kan være nødvendig å si dem på bakgrunn av utviklingen i dette vestlige Tyskland som Norge har som nødanker i den kommende nye verdenskrig hvor det jo har anmeldt sin deltagelse gjennom NATO. For selv om det gudskjelov fremdeles finnes bra og tapre og anstendige tyskere, som vi regner som våre kamerater, slik det jo også gjorde i Det tredje Rikes tid, så er Tyskland som sådant dessverre et for skrøpelig nødanker til at folk ved sine fulle fem vil kalkulere med det i en storm. Dertil har det bl. a. for mange — «quislinger»!

Arkitekt

HUSTAD

Bærumsvn. 5 — Ø. Ullern
Telefon 55 61 29 — Oslo

aage

Caro red